

الباب الخامس من الواحد الثاني في ان كل اسم خير قد نزله...

حضرت باب

اصلي فارسي

الباب الخامس من الواحد الثاني في ان كل اسم خير قد نزله الله في البيان كان مراده "من يظهره الله" بالحقيقة الاولى و كل اسم شر قد نزله الله في البيان كان مراده من يكون يومئذ حرف النفي عنده بالحقيقة الاولى.

ملخص اين باب آنکه هر اسم خيري که در بيان نازل شده مراد "من يظهره الله" است بحقيقت اوليه ثم في الحقيقة الثانوية اول من يؤمن به الى ان ينتهي الى آخر حد الوجود بمثل آنکه آنجا که ذکر ارض شده مراد ارض نفس او است و کم کم تنزل میکند تا آنکه میرسد بارض ترابی که منسوب باو است و مقر او است که اعلی غرف جنت است در کتاب الله و همین قسم هر اسم دون خیری که در اون نازل شده بحقيقت اوليه مراد شجره ایست که مقابل او نفي شود و اگر ذکر ارضی شده در دون علین مراد ارض نفس او است و کم کم تنزل میکند تا میرسد بارض ترابی که مقر او است که منتهای انتهای نار است در ارض نار

اگر چه فوق او سریر عزت باشد چنانچه هر ذکر خیری که در قرآن نازل فرموده خداوند بحقيقت اوليه مراد رسول الله هست و هر ذکر دون خیر مراد نفي اول است که در مقابل اثبات اوليه واقع شده و اگر ذکر ارض علین شده مراد ارض نفس او بوده تا منتهی شود بارض ترابی که مقر جسد او بوده که کل راجع میشود بقائم آل محمد - عليه السلام - که آنچه ذکر خیر در قرآن است مراد او است بحقيقت اوليه چنانچه در بیان "بمن

ORIGINAL

AUDIO

یظهره الله“ تفسیر شده و هر ذکر دون خیری که در قرآن نازل شده اگر چه ذکر ارض باشد مراد ارض نفس اول من لم یقبل الیه بوده

و همین قسم که در قرآن محقق است در بیان هم عند الله ثابت است و آنچه اسم خیر در علم الله هست بحقیقت اولیه نقطه مشیت است و دون آن من لم یقبل الیها چنانچه آنچه ذکر ارض در وجود شده راجع میشود امروز بنقطه بیان تا آنکه از ارض فؤاد بارض روح میرسد و از ارض روح بارض نفس و از ارض نفس بارض جسد و از ارض جسد بکلشی الاقرب فالاقرب الی ان ینتهی الی ذلک الارض فوق الجبل الذی ثلاثه شبر فی اربعه هذا جوهر کل اراضی الترابیه حیثذ و ان یتغیر المقعد یتغیر الامر الی ان یتقر الی ما لا یتغیر و کذلک فی ظل العلیین الحرف بالحرف و النقطه بالنقطه هذا اعلی ارض الرضوان و ذلک ادنی ارض النار اعوذ بالله عما لا یحبه الله و لاسئلن الله عن کل ما یحبه انه فضال کریم

و کم کم اسماء خیر قرآنیه از رسول الله بدرجاتها متجلی شده بیک یک از اوصیای او و بمثل ذلک در دون علیین تا آنکه رسید اعلی علو ارض جنت بمقر شهادت سید الشهداء - علیه السلام - و ادنی ارض نار بمقر سلطنت نفس مقابل این است حکم نزد خداوند و همین قسم در ظهور هر یک از حجج الله جاری است

و امروز کل اسماء خیره بحقیقت اولیه در نفس نقطه است حتی ذکر ارض که مثال زده شد و بحقیقت ثانویه در حرف سین است الی ان ینتهی الی آخر الوجود فلتتقن الله ان یا ایها الناس کلکم اجمعون.

